

Anhang B

til

1852.

Rigsdagstidenden

N° 56.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Forf. af Betænk. ang. Udf. til militaire Love.)

Til § 78.

Ved at nævne „Flaade eller Krigsskib“ forudsætter Paragraphens Begyndelse Bestemmelsens Anvendelse ogsaa paa det enkelte Skib, der ikke hører til nogen større Afdeling. Dette synes at staae i Strid med hvad Paragraphen senere fastsætter om, at den i samme indeholdte Bemyndigelse er indskrænket til den Høistbefalende for en Escadre, cfr. Motiv. Pag. 67, og der er derfor foreslaaet en Forandring i Dverreensstemmelse hermed (Nr. 65). Forøvrigt turde hele Bestemmelsen, der, saavidt vides, i vor Lovgivning er ny, have store Betænkneligheder, og det henstilles derfor, hvorvidt den kan anses absolut nødvendig.

4de Capitel.

Til § 81.

Ordet „forsætlig“ i 1ste Linie synes overflødig; hvad der ellers er foreslaaet, er kun en mindre betydelig Redactionsforandring (Nr. 66).

Til § 82.

Da „Spionering for Tjenden“ selvsølgelig er, og i den foregaaende Paragraph er betegnet som „forræderisk Foretagende“ synes Udværelsen af saadan Spioneren her at være overflødig (Nr. 67).

Til § 84.

Da den her foreskrevne Livsstraf, naar in specie henføres til, at den ogsaa kunde komme til at ramme Den, for hvem et afgivet Ordesord ifølge hans Stilling i Samfundet under-

tiden saameget mindre vilde have nogen særdeles Betydning som det kunde komme i Strid med ingenlunde forkastelige Tøelser, synes at medføre en for vidt dreven Haardhed, have vi foreslaaet et formildende Tillæg. Thi, skøndt, som Motiverne bemærke, ikke letteligen andre Krigsfanger end Officerer frigives paa Ordesord, synes det dog saaledes forudsat, at lignende Forpligtelse kunde affordres ogsaa Personer af lavere Tjenestegrad (Nr. 68).

Modsatningen mellem Paragraphens 2de og 1ste Punktum synes at medføre, at, hvad Ordet „farlig“ skal betegne, vilde udtrykkes bedre ved Ordet „virksom“ (Nr. 69).

Til § 85.

Naar Motiverne Pag. 73 med Føje bemærke, at Feighed er en af de militaire Forbrydelser, der kan modtage enhver Grad af Strafverdighed, og det derhos maa indrømmes, at endog den i Paragraphen omtalte Handling, først at gribe Flugten, kan være af høist forskjellig Bestaenhed, idet øjeblikkelig Stemning, fysisk Bestubende og mange andre Aarsager her kunne være de uimodstaaeligt virkende, foruden at Grændsen mellem en feig Flugt og en undskyldelig Tilbagevigen undertiden kan være vanskelig at trække, synes der at være tilstrækkelig Grund til det foreslaaede formildende Tillæg, som er sat i Forbindelse med en forandret Redaction af Paragraphen (Nr. 70).

Til § 86.

De i Paragraphen givne Straffebestemmelser ere væsentligen kun anvendelige paa Underofficerer og Menige. Naar Officerer maatte gjøre sig skyldige i den i Paragraphen omhandlede pligtstridige Afværd, vilde Reglerne i § 75,